

Wie is je naaste?

Hartelijk geliefde broeders, zusters en jonge mensen,

Hoe goed kennen we elkaar? Het is niet echt eenvoudig elkaar wat beter te leren kennen. Onze burens uit de straat, de mensen op ons werk, de klasgenoten, degenen naast ons in de gemeenschap. Juist in de hectiek van het dagelijks leven moet je wat tijd voor elkaar nemen. Er blijkt vaak zoveel eenzaamheid, soms zelfs wanhoop. Het hield iedereen in Nederland bezig: de verdwijning van de twee jongetjes, Ruben en Julian. Er werd grote verbondenheid getoond en op elke plek waar men meende te moeten zoeken, werd gezocht. Helaas werden zij niet levend teruggevonden. Het is intens verdrietig te moeten constateren dat mensen vreselijk kunnen ontsporen. Te wensen ware dat zich zoiets in het leven niet zou voordoen, voor de mens zelf en voor eenieder die met hem te maken heeft. De mensen uit de buurt waar iemand vandaan komt, schrikken enorm, want hij of zij oogde zo 'normaal'. Oprechte aandacht schenken aan de ander geeft een kans om op cruciale momenten bij elkaar terecht te kunnen. We doelen dan zeker op eigen gezinsleden of directe naasten, maar ook op die andere ander. Wanneer we ons daarop instellen, wordt verbondenheid voelbaar en concreet. Ik werd getroffen door het verhaal van de barmhartige Samaritaan uit *Lucas*.* En door een indrukwekkende uitleg van een neerlandica.

Zij schrijft in haar lezing dat veel mensen zich niet alleen in de Samaritaan zullen herkennen, maar ook in de priester en de leviet. 'We *willen* dat niet, en doen het ook niet - we zijn immers 'een goed mens' - maar in werkelijkheid lijken we (...) in dit verhaal het meest op hen. (...) Rechtvaardigingen als: ik wilde wel ingrijpen, maar het risico was te groot; het haalt toch allemaal niets uit; het is toch mijn probleem niet; maar elders is het nog veel erger; wie zijn wij om kritiek uit te oefenen; je kunt je toch niet al het leed van de wereld aantrekken ... Wie heeft vroeg of laat niet zoiets gedacht? En het erge is dat zulke argumenten in veel gevallen best geldig zijn.

(...) De Samaritaan is precies degene van wie we geen hulp verwachten, degene door wie we eigenlijk helemaal niet liefgehad willen worden. De parabel is als het ware de uitleg van Jezus' eerdere uitspraak in de Bergrede: heb je vijanden lief. (...) Misschien verwachtte de wetgeleerde wel een soort juridische afbakening van wie wel en wie niet gerekend konden worden tot de mensen die aanspraak op zijn liefde mochten maken. (...) Wie hoort er bij het volk Gods en wie niet? Maar met het besluit van zijn verhaal draait Jezus de vraag een beetje om. De blikrichting verandert: niet ik als middelpunt van een cirkel, die kijkt wie erbinnen en wie erbuiten valt, maar de ander die een naaste nodig heeft. Wie is de naaste *geworden* van het slachtoffer van de rovers?

De Samaritaan keek niet weg, (...) hij schoot te hulp, misschien wel zonder nadenken, bijna instinctief. Hij handelde niet uit een vastbesloten streven goed te doen. (...) Hij werd toen en daar met ontferming bewogen. (...) Eén trek lijken hulpgevers (...) gemeen te hebben: het zijn mensen die zich betrokken voelen bij een wereld die veel groter is dan hun directe kring, hun eigen groep, ze zijn niet gewend te denken in een scherpe grens tussen wij en zij.' **

Diep in ons hart willen we allen barmhartigheid betonen, oog hebben voor elkaar, zonder aan onszelf voorbij te gaan. Als we in de ander onze naaste zien, als broeder, als zuster, als scheppingswonder, worden ook wij met ontferming bewogen, om vandaaruit in beweging te komen. Onze samenkomsten zijn bedoeld om daartoe geïnspireerd te worden. Opdat we actueel en actief kunnen bijdragen aan barmhartigheid, verdraagzaamheid en naastenliefde. Een blijvend en mooi werk in de wereld.

Met een liefdesgroet,

uw Apostel

Zondag wil ik graag in de gemeenschap Hoogeveen zijn.
Er is confirmatie en herbevestiging. Aanvang: 9.30 uur.

Zondag stelde ik in Alkmaar oudste Barendregt en priester Bokhorst vrij van hun verantwoordelijke taak. Herder Van der Wal en herder Zwart gaan samen de taak van voorganger overnemen. De gemeenschap is heel gelukkig.

* Lucas 10:25-37

** Bettine Siertsema, lezing *De barmhartige Samaritaan*